

[Statsministeren.]

udtale, at det er Regeringens varmeste Ønske at fortsætte Samhørsforholdet med Færøerne. Det er der givet Udtryk for, saa vidt jeg husker, fra samtlige Ordføreres Side. I de Forhandlinger, vi siden Befrielsen, baade, tror jeg, i Samlingsregeringens Tid og ogsaa efter den Tid, har haft med Færingerne, er der givet Udtryk for vort Ønske, vort stærke og varme Ønske herom, og dette Ønske vil jeg gerne ogsaa i Dag paa Regeringens Vegne fremsætte og understrege. Jeg vil ogsaa gerne udtrykke Taknemmelighed over for de Kredse og Folk paa Færøerne, som arbejder og kæmper for Samhørsforholdets Bevarelse. Vi forstaaer, ikke mindst i de sidste Tider, de vanskelige Forhold, de har at arbejde under, men vi føler med dem, og vi er taknemmelige over for dem, fordi de netop ønsker at arbejde og kæmpe for Samhørsforholdets Bevarelse. Men det er min Opfattelse, at hvis Samhørsforholdet skal bevares, hvis det skal danne Grundlaget for et videre værdifuldt Samliv, og hvis det skal have nogen virkelig folkelig og national Værdi, saa maa Forholdet være Udtryk for en virkelig Samhørsvilje fra begge Sider og Villighed til at bringe Ofre herfor. Vi maa nu afvente Lagtingsvalget og se, hvilket Resultat det giver, men det er mit Standpunkt, og jeg tror ogsaa, at samtlige Ordførere — i hvert Fald mange af dem — har givet Udtryk derfor, at vi ønsker at opfylde det Til-sagn, som vi har givet Færingerne om, at hvis det virkelig er deres Ønske og Vilje at afvikle Samhørsforholdet og være sig selv, skilles fra Danmark, saa vil vi ogsaa respektere denne Vilje og dette Ønske.

Der skal nu som sagt foretages Lagtingsvalg, og saa maa der efter min Mening optages Forhandlinger med det nye Lagting. Hvad enten de nu vælger Samhørighed eller Adskillelse, maa disse Forhold drøftes og behandles paa fuldt ud lovlig Maade og i Fordragelighedens Aand.

Der er rettet Spørgsmaal om det nordiske Samarbejde, og det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard mente, at Aabningstalens Ord herom ikke var varme nok. Nu kan der jo strides herom, men der er for saa vidt ingen Grund for mig til at indlade mig i nogen Strid, al den Stund jeg ikke anser det afgørende for at være de Grader, Ordenes Varme har, men dette, hvad der fra dansk Side er gjort. Den højtærede Udenrigsminister vil udtale sig om, hvad der i den nuværende Regerings Tid har fundet Sted paa dette Omraade,

hvad der er foregaaet, hvilket Initiativ der er taget fra dansk Side. Jeg kan uden at foregribe noget sige, at der er taget Initiativ i forskellig Henseende til at bringe det nordiske Samarbejde frem fra at være Ord til at blive en Realitet.

Hvad Forfatningssagen angaar, kan jeg ikke se andet, end at de saglige Betragtninger, som er fremført her under Finanslovens første Behandling, er besvaret i Aabningstalen. De mere polemiske Bemærkninger finder jeg ingen Anledning til at beskæftige mig med ved denne Lejlighed.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at hans Opfordring til at tage Valgloven op til Behandling og Revision skal blive drøftet inden for Regeringen, men det forekommer mig paa Forhaand noget vanskeligt at give sig i Lag med at udarbejde et Valglovsforslag i Forhold til en ny Grundlov, hvis Indhold man kender meget lidt, for ikke at sige intet til. Men som sagt, Spørgsmaalet skal blive taget op til Drøftelse inden for Regeringen.

Jeg skal saa gøre nogle Bemærkninger om den økonomiske Politik. Jeg vil her først gøre opmærksom paa et karakteristisk Træk, et ejendommeligt Forhold, nemlig dette, at gaar det godt inden for et Omraade, saa skyldes det Forholdene, eller saa er det andres Indsats, i hvert Fald for en Del, der har Æren deraf, men gaar det daarligt, og er der noget at kritisere, saa er det Regeringen, der har Ansvaret. For nogen Tid siden læste jeg i en Avis, at det ærede Medlem Hr. V. Buhl talte om, at Finansministeren har pisket os med Skorpioner, hvor *han* dog havde nøjedes med at piske os med Svøber; det vil altsaa sige, at den Skatteforhøjelse, som har fundet Sted, denne Byrde paa Befolkningen, fik den højtærede Finansminister Æren af eller Ansvaret for og med ham vel hele Regeringen. Men naar Finansernes Stilling er nogenlunde, naar det gaar fra et stort Underskud til paa det nærmeste Balance og det tegner til Overskud i det Finansaar, der nu er forelagt Budget for, saa er det Forholdene, saa er det Skatteyderne, saa er det andre Partier, der har en meget stor Del af Æren herfor. Naar vi faar Indførsel af visse gode Sager, som Befolkningen sætter Pris paa, ja, saa er det de andre, der har taget Initiativet til det, saa er det dem, der har foranlediget, at disse Ting kommer ind; men naar de skal betales, naar Valuta-beholdningen ikke slaar til og der opstaar det, man populært kalder en Valutapukkel, ja, saa er det Regeringen, der har Ansvaret derfor. Naar vi ingen Arbejdsløshed har —